

[Thorndahl]

meget bredt flertal for en dagsorden, der ikke alene tog min redegørelse til efterretning, men også udtrykte forventning om, at regeringen tilvejebringer et bredt samarbejde om løsningen af de økonomiske problemer.

... Regeringen er sig denne forpligtelse bevidst og indbyder derfor til forhandling og samarbejde.«

På dette grundlag finder jeg det berettiget, at folketinget drager to konklusioner. For det første, at samarbejdet i regeringen fungerer dårligt, ellers havde vi jo set denne løvbuket meget tidligere. Og for det andet, at det samarbejde, som statsministeren på regeringens vegne indbød til den 3. oktober 1978, med folketingets partier ønsker regeringen altså ikke mere. Med de meget få dage, der er til rådighed for behandlingen af denne komplicerede løvbuket, er et samarbejde selvfølgelig udelukket, og fremgangsmåden, som regeringen har valgt i denne forbindelse, kan vel kun opfattes som et udtryk for ligegyldighed over for folketingets øvrige partier.

Som bekendt er grundlaget for lovforslagene og deres hovedresultat som anført hensynet til Københavns kommunes økonomi. Det er korrekt, at beskatningsniveauet i Københavns kommune er særdeles højt målt i forhold til landets øvrige kommuner. Ser man isoleret på beskatningsgrundlaget eller på borgernes velstand, ligger Københavns kommune derimod betragtelig højt. Blandt vore 14 amtskommuner samt Københavns og Frederiksberg kommuner ligger Københavns kommune velstandsmæssigt som landets femterigeste område med indkomster på ca. 10 pct. over landsgennemsnittet. Forestillede vi os et øjeblik, at Københavns kommune indkomstmæssigt lå i middel og ikke i den rigeste del, ville kommunens beskatningsgrundlag blive reduceret med ca. 1½ mia kr., svarende til et tab i kommunal indkomstskat af størrelsesordenen 350–400 mill. kr. Ser man på Københavns kommune i forhold til de jyske regioner, ligger Københavns kommunes borgeres indkomster ca. 30–35 pct. over de jyske regioner, og var Københavns kommunes borgere stillet på samme måde som i de jyske regioner, ville Københavns økonomiske grundlag efter udligning yderligere blive forringet med 350–400 mill. kr. Det vil sige, at i forhold til vore jyske regioner har Københavns kommune på indkomstsiden et forspring på 700–800 mill. kr., så af den grund

er der altså i hvert fald ikke anledning til ændringer.

Man kan i og for sig sige, at Københavns kommune ligger i læ af vore to udligningsordninger. Københavns kommune tjener i virkeligheden tykt på at være den mindst rige del af de 5 hovedstadsregioner, samtidig med at det at høre til i den rigeste tredjedel af vore regioner – set i landssammenhæng – ikke betyder, at der føres ret store penge fra København til landets kommuner som helhed. Derfor ligger man efter min opfattelse faktisk i læ og er den eneste region, der egentlig har fordel af hovedstadsudligningsordningen.

Så kan man spørge, hvorfor Københavns kommune egentlig har økonomiske problemer, for det har den jo reelt, det må vi erkende. Det skyldes efter vores bedømmelse, at Københavns kommune stadig væk har et personaleforbrug, som nogenlunde svarer til dengang, kommunen havde et væsentlig større befolkningstal. I dag er antallet af ansatte i Københavns kommune ca. 10 pct. af kommunens indbyggerantal, nemlig ca. 50.000. Forudsatte vi samme antal ansatte for landets kommuner som helhed, ville vi have en personalestyrke i den kommunale sektor på ca. 500.000, men det er langtfra det, vi faktisk har. I realiteten må vi regne med, at der i dag er ca. 330.000 ansatte, og det indebærer, at Københavns kommune har ansat ca. 50 pct. mere end svarende til landsgennemsnittet. Denne forskel indebærer en meromkostning for Københavns kommune af størrelsesordenen 2 mia kr., og jeg tror, disse 2 mia kr. er nøglen til forståelsen af, hvorfor Københavns kommune har økonomiske vanskeligheder. Det er altså vanskeligheder, som Københavns kommune selv er i stand til at løse.

Som bekendt er det væsentlige nye element i ordningerne, at man indbygger et socialt kriterium. I det udspil fra Københavns kommune, der danner det egentlige grundlag for, at vi overhovedet behandler lovforslagene i dag, nemlig publikationen »Bloktilskud og andre udligningsordninger« af 1977, har man også gjort dette klart fra Københavns kommunes side, og man har i sin afslutning, hvor man ligesom ridser mulighederne op, foretaget en sammenligning, hvor man har indbygget aldersfordelingskriteriet, med en anden kommune, nemlig Albertslund kom-